

การทำให้เป็นท้องถิ่นของ บรรทัดฐานในประเด็น สภาพภูมิอากาศโลก เปลี่ยนแปลงของญี่ปุ่น*

นนทิยุต ชัยพงศ์พนิชย์**

บทคัดย่อ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกเป็นปัญหาระดับนานาชาติที่ได้รับความสนใจมากขึ้นเรื่อย ๆ หนึ่งในสาเหตุที่ทำให้เกิดความตระหนักถึงเรื่องนี้คือบทบาทขององค์การระหว่างประเทศ อย่างสหประชาชาติ ในการผลักดันและสร้างบรรทัดฐานความเข้าใจลักษณะที่เป็นสากลในประเด็นปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ญี่ปุ่นเองก็เป็นหนึ่งในประเทศที่ได้รับอิทธิพลจากบรรทัดฐานที่แพร่ขยายในสังคมระหว่างประเทศจนนำไปสู่การดำเนินนโยบายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสภาพภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าจะเป็นจุดยืนของญี่ปุ่นที่มักจะสนับสนุนนโยบายที่เกี่ยวข้องในสหประชาชาติ การเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญทั้งใน พิธีสารเกียวโต (Kyoto Protocol) หรือข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) การดำเนินนโยบายภายในหลายต่อหลายนโยบายโดยมีเป้าหมายในการจำกัดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายในประเทศให้เป็นไปตามข้อตกลงระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามนอกจากที่เราจะเห็นค่านิยมหรือบรรทัดฐานภายนอกที่เข้ามาเป็นปัจจัยในการกำหนดนโยบายของญี่ปุ่นแล้ว การสื่อสารจากผู้นำของประเทศไปสู่ประชาชนในลักษณะที่มี การนำเอาแนวคิดความเชื่อ หรือสิ่งที่เป็นค่านิยมที่มีอยู่แล้วภายในสังคมญี่ปุ่นไปผูกกับบรรทัดฐานภายนอกที่รับเข้ามา หรือเรียกว่า การทำให้เป็นท้องถิ่น (Localization) เพื่อให้เกิดความเข้าใจและยอมรับบรรทัดฐานเหล่านั้นได้ง่าย รวดเร็ว และปราศจากแรงต่อต้านในการดำเนินนโยบาย

คำสำคัญ: ญี่ปุ่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก การประกอบสร้างทางสังคม บรรทัดฐานในสังคมระหว่างประเทศ

* บทความฉบับนี้เขียนขึ้นโดยเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกของญี่ปุ่น โดยอาศัยแนวทางทางประกอบสร้างทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทบาทขององค์การระหว่างประเทศ และกระบวนการรับเอาบรรทัดฐานเข้ามาในสังคม

** นิสิตรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Japan's norm localization and Its Climate Change Policy*

Nontiyut Chaiphongphanit**

Abstract

Climate Change is one of the global agendas that has received more interest in recent decades. One of the reasons why it has become the topic of discussion lately is because the international organization, namely The United Nations, promotes the agenda by spreading recognition and norm in the international community. Japan has been influenced by such agenda and norm that leads to its formulation of climate change policy. Japan always side with the United Nation to promote agreement about limiting greenhouse gases like Kyoto Protocol and Paris Agreement. Moreover, Japan issues a policies in order to achieved targeting goal in those agreements. Political actors inside Japan promote the policy by linking the international agenda and norm with the beliefs or values that domestically held by Japanese people and already exist in the society. This process is called Localization of existing norm. It is the way political actors in Japan make their people accept and support new values delivered from the international community which enables them to introduce their policies more smoothly.

Keywords: Japan, Climate Change, Constructivism, International norm

* This article is part of dissertation that having purpose to cultivate understanding and relation about Japanese climate change policies and norms in international society. How Japan localizes norms in international sphere to make policies possible in domestic society.

** Master's Degree international relations student, Faculty of Political Science, Chulalongkorn University.

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก (Global Climate Change) นับว่าเป็นหนึ่งในภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีมนุษย์เป็นปัจจัยก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมอย่างรวดเร็วและรุนแรง สามารถสร้างผลกระทบเป็นวงกว้างกับทั้งธรรมชาติและสิ่งมีชีวิต รวมถึงมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อระบบนิเวศ ที่อยู่อาศัย สิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ไม่ว่าเพราะภัยพิบัติที่ถี่และรุนแรงขึ้น ความร้อนที่สูงขึ้นในทะเลและแผ่นดิน ฝนตกหนัก ภัยแล้ง ไฟป่า สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงนั้นส่งผลโดยตรงกับตัวมนุษย์ เช่น อัตราการตายจากอากาศที่ร้อนขึ้น หรือส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศอย่างปะการังฟอกขาว ต้นไม้แห้งตาย การเพิ่มขึ้นของพายุโซนร้อนจากปริมาณน้ำทะเลและน้ำฝนที่สูงขึ้น สภาพภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลงส่งผลให้น้ำทะเลเป็นกรด นำไปสู่ความเสียหายของระบบนิเวศทางทะเล สัตว์ท้องถิ่นหลายร้อยสายพันธุ์เกิดการสูญพันธุ์ ประสบปัญหาความมั่นคงด้านอาหารและทรัพยากรน้ำจืด เป็นต้น (Ipcc, 2022, p. 9)

อย่างไรก็ตามภายใต้การสนับสนุน และการเผยแพร่บรรทัดฐานขององค์การระหว่างประเทศ อย่าง สหประชาชาติ ได้ส่งผลให้ประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกได้รับความสนใจในสังคมนานาชาติ และเสริมสร้างทัศนะ การรับรู้ปัญหาโดยผูกเข้ากับสถานะการเป็นประเทศที่มีความรับผิดชอบ (Responsible State) ประเทศที่มีศักยภาพ ประเทศพัฒนาแล้วที่จำเป็นต้องมีภารกิจในการจัดการกับปัญหา บรรทัดฐานดังกล่าวกลายเป็นสิ่งที่ถูกต้อง และเหมาะสมซึ่งสามารถส่งเสริมสถานะของประเทศในสังคมนานาชาติ

ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่พยายามมีส่วนร่วม และเป็นปากเสียงสนับสนุนมาตรการรับมือปัญหาดังกล่าว โดยเป็นหนึ่งในประเทศที่มีส่วนร่วมร่างพิธีสารเกียวโต ซึ่งเป็นก้าวสำคัญในการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน แต่อย่างไรเหตุผลสำคัญที่ทำให้ญี่ปุ่นเป็นหนึ่งในประเทศที่สนับสนุนวาระนี้ ก็คือการที่ปัญหาสภาพภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลงกลายเป็นภาระ และหน้าที่ที่ยึดโยงกับสถานะของญี่ปุ่นในเวทีระหว่างประเทศ การที่ญี่ปุ่นได้รับการยอมรับจากสังคมนานาชาติว่าเป็นชาติที่มีศักยภาพ พัฒนาแล้ว มีเทคโนโลยีที่ล้ำหน้าเป็นเหตุผลให้ญี่ปุ่นต้องรับภาระ และดำเนินนโยบายตามบรรทัดฐานที่ถูกต้องเหมาะสมในฐานะสมาชิกหนึ่งของประชาคมระหว่างประเทศที่มีความรับผิดชอบสมกับสถานะ เหตุผลดังกล่าวปรากฏขึ้นในหลายต่อหลายครั้งภายในคำแถลงของผู้นำทางการเมืองช่วงเวลาต่าง ๆ

บทบาทขององค์การระหว่างประเทศในเรื่องประเด็นปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ในการแพร่ขยายบรรทัดฐานเกี่ยวกับประเด็นที่เกี่ยวข้อง เป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การหล่อหลอมนโยบายภายในของญี่ปุ่น ญี่ปุ่นได้ใช้กระบวนการการทำให้เป็นท้องถิ่นแปรเปลี่ยนบรรทัดฐานเหล่านั้นให้มีความใกล้ชิดกับบรรทัดฐาน และค่านิยมภายใน ซึ่งนำไปสู่การยอมรับนโยบายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นโดยอิทธิพลภายนอก

การดำเนินนโยบายของญี่ปุ่นที่มีปัจจัยมาจากบรรทัดฐานที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมา โดยองค์การระหว่างประเทศมักจะเห็นการเชื่อมโยงเหตุผลในการดำเนินนโยบายเหล่านี้กับคุณค่า

ความเชื่อ หรือคุณธรรมที่มีอยู่แล้วภายในสังคมญี่ปุ่น ยกตัวอย่างเช่น การเป็นประเทศที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติ การมีความรับผิดชอบ การนำถ้อยคำต่าง ๆ ที่มีคุณค่าภายในสังคมญี่ปุ่นมาใช้เป็นสะพานเชื่อมโยงบรรทัดฐานภายนอกเพื่อวัตถุประสงค์ในการได้รับการยอมรับจากสังคมการเมืองภายในประเทศอย่างราบรื่น และไม่เกิดแรงต่อต้าน เราสามารถเรียกปรากฏการณ์ว่าการทำให้บรรทัดฐานสอดคล้องกับค่านิยมท้องถิ่น หรือ (Norm Localization) บทความขึ้นนี้ต้องการแสดงการรับเอาแนวทางของสหประชาชาติมาดำเนินนโยบายโดยอาศัยการทำให้เป็นท้องถิ่นของบรรทัดฐานเพื่อให้เกิดการยอมรับบรรทัดฐานเหล่านั้นภายในประเทศ โดยอ้างอิงวาทกรรมของบุคคลในรัฐบาลที่มีความสำคัญในช่วงเวลาต่าง ๆ

ค่านิยมและบรรทัดฐานภายในกับการดำเนินนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมของญี่ปุ่น ภายใต้บริบทแนวทางจากสหประชาชาติ

การประกอบสร้างทางสังคมเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาอธิบายกระบวนการและการกระทำของตัวรัฐ โดยกรอบแนวคิดของ อเล็กซานเดอร์ เวนด์ท์ ได้ให้แนวทางในการทำความเข้าใจการกระทำของตัวรัฐในสังคมระหว่างประเทศโดยการเพิ่มบริบทของสังคม และวัฒนธรรมในการวิเคราะห์ โดยได้อธิบายถึงโครงสร้างทางความสัมพันธ์ระหว่างประเทศว่าการดำเนินนโยบายของตัวรัฐนั้นไม่สามารถลดทอน วิเคราะห์ ให้เหลือแค่ความเห็นของตัวรัฐเดียว ๆ แต่ตัวแสดงในฐานะที่เป็นรัฐได้รับอิทธิพล และถูกประกอบสร้างซึ่งส่งผลให้เกิดตัวตน (Identities) และผลประโยชน์ (Interest) ของรัฐนั้น ๆ โดยโครงสร้างสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศมีสิ่งที่เรียกว่าความรู้พื้นฐาน วัฒนธรรม ที่ตัวแสดงภายในสังคมเข้าใจร่วมกัน และสิ่งเหล่านี้ได้สนับสนุนการสร้างตัวตนของรัฐภายในสังคมระหว่างประเทศ (Wendt, 1999)

บรรทัดฐานในสังคมระหว่างประเทศมีผลกระทบต่อการตัดสินใจในการดำเนินนโยบายของประเทศต่าง ๆ อย่างที่ปรากฏในงานวิจัยของ ลอเรนซ์ ฟิดดิก และคณะ โดยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้ที่เหนือกว่า (Noblesse Oblige) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าบรรทัดฐานนี้นั้นเป็นบรรทัดฐานที่มีความเป็นสากล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าปัจจัยภายนอกมีผลอย่างมากในการแพร่กระจายค่านิยมดังกล่าว (Fiddick et al., 2013)

ค่านิยมความรับผิดชอบของผู้ที่เหนือกว่าดังกล่าวเป็นเหตุผลที่ญี่ปุ่นดำเนินนโยบายที่สหประชาชาติเห็นว่าสมควรในการจัดการกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกแม้จะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ โดยญี่ปุ่นมองว่าประเทศตนเองที่มีสถานะสูง จำเป็นต้องดำเนินนโยบายโดยคำนึงถึงประโยชน์ของผู้ที่มีความสามารถด้อยกว่าตน เพื่อปกป้องเกียรติยศ และสถานะของตนเองภายในกลุ่มสังคม

อย่างไรก็ตามการแพร่ขยายของค่านิยมมักจะเกิดกระบวนการที่เรียกว่าการทำให้บรรทัดฐานสอดคล้องกับค่านิยมท้องถิ่น (Norm Localization) โดยงานที่สำคัญคืองาน

ของ อมิทาฟ อาจารย์ยา โดยเป็นการผสมผสานบรรทัดฐานที่ได้รับมาจากภายนอกเข้ากับอัตลักษณ์ภายในประเทศโดยตัวแสดงภายใน ซึ่งมีเหตุผลจากที่ว่าการผสมผสานบรรทัดฐานภายนอกเหล่านี้เข้ากับค่านิยมดั้งเดิมนั้นง่ายกว่าในการทำให้ภาคส่วนต่าง ๆ ภายในสังคมยอมรับได้ราบรื่นกว่าการสร้างบรรทัดฐานขึ้นมาใหม่ (Acharya, 2004)

เมื่อนโยบายการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลงของญี่ปุ่นนั้นมีปัจจัยมาจากค่านิยมภายนอกที่แพร่กระจายเข้ามา บทบาทของสหประชาชาติในการทำให้การแก้ไขปัญหานี้เป็นเรื่องที่ถูกต้องเหมาะสม ส่งเสริมกับการให้สถานะในสังคมระหว่างประเทศ การเป็นประเทศที่มีศักยภาพ เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ทำให้ญี่ปุ่นดำเนินนโยบายภายใต้การหล่อหลอมทางสังคมของบริบทสังคมโลก และได้ทำการเปลี่ยนแปลงบรรทัดฐานเหล่านั้นให้ดียิ่งขึ้นกับค่านิยมภายในประเทศ

คำพูด และคำแถลงเป็นหนึ่งในหลักฐานสำคัญที่สามารถบ่งชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของบรรทัดฐานต่อนโยบายว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ไม่ว่าแถลงการณ์ในประเทศจะมาจากองค์กรภายในญี่ปุ่นหรือคำอภิปรายในการประชุมรัฐสภา สิ่งเหล่านี้จะทำให้เห็นถึงความชัดเจนของอิทธิพลของบรรทัดฐานระดับนานาชาติที่ส่งผลต่อแนวคิดและนโยบายของญี่ปุ่น รวมไปถึงความเข้าใจและการรับรู้ตัวตนในบริบทสังคมระหว่างประเทศ การเป็นประเทศที่มีศักยภาพ การเป็นสมาชิกที่มีความรับผิดชอบในสังคม การกระทำสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม ประเด็นเหล่านี้สะท้อนผ่านคำพูดของตัวแสดงทางการเมืองในญี่ปุ่น นอกจากนี้จะสามารถบ่งบอกถึงบรรทัดฐานภายนอกที่เข้ามามีผลกับการดำเนินนโยบายของญี่ปุ่นแล้ว ยังปรากฏให้เห็นกระบวนการทำให้เป็นท้องถิ่นของบรรทัดฐานเหล่านี้ ที่ทำให้เราเข้าใจการรับเอาบรรทัดฐานภายนอกเข้ามาสู่ภายในสังคมการเมืองญี่ปุ่นได้อย่างชัดเจนและครบถ้วนมากยิ่งขึ้น

Global Environment Action (GEA) เป็นองค์กรอิสระภายในญี่ปุ่นซึ่งทำงานเกี่ยวกับการสร้างความตระหนักถึงสิ่งแวดล้อมและวิกฤติทางสิ่งแวดล้อมที่โลกกำลังเผชิญ ในการประชุม GEA International Conference 2015 ที่จัดขึ้นในกรุงโตเกียว นายกรัฐมนตรี ชินโซ อาเบะ (ดำรงตำแหน่ง 2006-2007 และ 2012-2020) ได้มีถ้อยแถลงในการประชุมซึ่งแสดงให้เห็นถึงบรรทัดฐานจากสังคมนานาชาติที่ส่งผลต่อทัศนคติภายในของญี่ปุ่น โดยเขาพูดถึงความสำคัญขององค์การระหว่างประเทศในการจัดการกับปัญหาสภาพภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลงโดยการกล่าวถึงการประชุมสำคัญที่กำลังจะเกิดขึ้นอย่าง COP21 รวมไปถึงหลักการสำคัญที่เกิดขึ้นภายในสหประชาชาติอย่าง 2030 Agenda for Sustainable Development ที่ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกเป็นหนึ่งในปัญหาสำคัญภายใต้หลักการนี้ (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2015a)

องค์การระหว่างประเทศอย่าง สหประชาชาติทำให้ปัญหาเหล่านี้กลายเป็นที่สนใจในระดับโลก และเป็นคนกำหนดบรรทัดฐานหรือกรอบความคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการแก้ไข เพราะฉะนั้นแล้วเมื่อก้าวถึงปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกจึงไม่น่าแปลกใจ

ที่เราจะเห็น ซินโซ อาเบะ ยึดเอาและอ้างถึงหลักการ ในระดับนานาชาติ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็แสดงถึงบรรทัดฐานในระดับโลกที่สามารถส่งผลต่อแนวโน้มของญี่ปุ่นได้ไม่มากนัก และอีกประการที่เราสังเกตได้จากแถลงการณ์ครั้งนั้นคือการที่ญี่ปุ่นมองตนเองเป็นประเทศพัฒนาแล้วและเป็นประเทศที่มีเทคโนโลยีที่สามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ยืดเยื้อ และเป็นประโยชน์ต่อการจัดการกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก และเทคโนโลยีหรือศักยภาพเหล่านี้ควรได้รับการถ่ายทอดให้กับประเทศกำลังพัฒนาที่มีความพร้อมน้อยกว่า รวมไปถึงการสนับสนุนด้านเงินทุน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการมองเห็นสถานะของญี่ปุ่นว่าเป็นประเทศที่มีศักยภาพอย่างชัดเจน และมีบทบาทหน้าที่ที่ยึดโยงกับสถานะดังกล่าว

แต่อย่างไรก็ตามเรื่องราวหน้าที่หรือความรับผิดชอบรวมไปถึงสถานะของการเป็นประเทศชั้นนำก็ล้วนแล้วแต่เป็นผลจากการแพร่กระจายของกรอบบรรทัดฐานในระดับนานาชาติ คำแถลงการณ์ของ ซินโซ อาเบะ นอกจากจะแสดงให้เห็นถึงความต่อเนื่องของทัศนคติที่ว่าคำพูดเหล่านั้นจะอยู่ในการประชุมระดับนานาชาติหรือการประชุมระดับประเทศ ยังแสดงให้เห็นถึงการทำให้เป็นท้องถิ่น (Localization) อันเป็นความพยายามในการแปรบรรทัดฐานจากภายนอกให้เข้ามาเป็นบทบาทหรือมีอิทธิพลภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นโดยการทำให้บรรทัดฐานเหล่านั้นดูเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวหรือเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมความเข้าใจภายในที่รับรู้เป็นวงกว้างอยู่แต่เดิม โดยได้นำความสวยงามของธรรมชาติภายในญี่ปุ่นผูกกับคำว่า “บ้านเกิด” (故郷 furusato) ซึ่งแฝงความรู้สึกผูกพัน แสดงถึงความสวยงามของธรรมชาติที่มีความผูกพันกับชาวญี่ปุ่นที่ทำให้รู้สึกหวงแหน และสื่อถึงการความรับผิดชอบที่จะต้องปกป้องธรรมชาติภายใต้แผ่นดินที่เราเติบโตขึ้นมา โดยคำพูดที่มีความสำคัญอย่างมากคือ

“โลกเรานั้นก็เหมือนเป็นบ้านเกิด (furusato) ของพลเมืองโลก ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนบนโลกใบนี้ หน้าที่ของเราคือการส่งต่อความสวยงามนี้ไปให้ลูก ๆ หลาน ๆ ในอนาคต” (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2015a)

การทำให้คำว่า furusato ที่เป็นคำดั้งเดิมในภาษาญี่ปุ่นที่มีความหมายแฝงถึงสิ่งที่เรามีความผูกพัน และเป็นสิ่งที่เหมาะสมที่จะต้องปกป้องรักษาไว้ เป็นหนึ่งในตัวอย่างของกระบวนการการทำให้วาระระหว่างประเทศสอดคล้องกับท้องถิ่น และทำให้สังคมภายในญี่ปุ่นเข้าถึงและคล้อยตามต่อนโยบายและบรรทัดฐานได้ง่ายมากยิ่งขึ้น

หน้าที่ในการแก้ปัญหาสภาพภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลง ความรับผิดชอบอันเกิดจากข้อตกลงในระดับนานาชาติ ก็จะกลายเป็นเรื่องที่สามารถเข้าใจ และเป็นที่ยอมรับได้ในสังคมภายในภายใต้การผูกบรรทัดฐานภายนอกกับภาษาที่มีความหมายสื่อถึงอารมณ์ความผูกพัน และมีความสำคัญ จุดเปลี่ยนสำคัญของประวัติศาสตร์ในเรื่องการแก้ปัญหาสภาพภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลงคือ ข้อตกลงปารีส (Paris Agreement) เราจะเห็นการทำให้เป็นท้องถิ่น และอ้าง

ถึงภาระหน้าที่ของประเทศญี่ปุ่นในการแก้ไขปัญหาจากถ้อยแถลงของ ชินโซ อาเบะ อีกเช่นกัน โดยการกล่าวถึงภาระหน้าที่ของญี่ปุ่นที่จะต้องส่งต่อโลกในสภาพที่ดีใบเดียวใบนี้ให้กับคนรุ่นต่อไป และกล่าวว่าญี่ปุ่นจะสามารถช่วยแก้ปัญหาสภาพภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลงได้จากการที่ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันกับธรรมชาติอีกทั้งยังมีเทคโนโลยีที่ล้ำสมัยจนสามารถผ่านพ้นวิกฤตการณ์น้ำมันในอดีตมาได้ และสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นจุดแข็งของญี่ปุ่นที่จะนำไปสู่การเป็นส่วนหนึ่งในการนำประชาคมนานาชาติจัดการกับปัญหา (Ministry of Foreign Affairs of Japan, 2016)

ข้อความดังกล่าวมีเนื้อหาใจความใกล้เคียงกับที่กล่าวถึง Paris Agreement ในปี 2015 อันเป็นการทำให้เป็นท้องถิ่นทั้งการผูกมัดหน้าที่ความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาเข้ากับตัวตนของญี่ปุ่นไม่ว่าจะทั้งวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกับธรรมชาติ หรือการมีเทคโนโลยีที่ทันสมัย และเป็นประเทศที่สามารถก้าวผ่านวิกฤตการณ์ต่าง ๆ ในอดีตมาได้ สิ่งทีกระตุ้นให้รู้สึกถึงบทบาทและหน้าที่ของญี่ปุ่นที่จำเป็นต้องดำเนินนโยบายในการแก้ไขปัญหาในฐานะที่เป็นภาระหน้าที่ และเป็นสิ่งที่สมควรกระทำประเด็นเหล่านี้แสดงกระบวนการทำให้เป็นท้องถิ่นของนโยบายการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกอย่างชัดเจน (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2015b)

ในปี 2019 นายกรัฐมนตรี ชินโซ อาเบะ มีการจัดการประชุม Meeting on a Long-Term Strategy under the Paris Agreement as Growth Strategy พุดถึงข้อตกลงปารีสซึ่งเกิดขึ้นในสหประชาชาติ โดยได้มีการทำให้เป็นท้องถิ่นด้วยการยกตัวอย่างคำว่า 令和 (reiwa) (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2019) ซึ่งเป็นชื่อเรียกของยุคสมัยใหม่จากญี่ปุ่นที่เพิ่งเปลี่ยนผ่านมา และยังเป็นคำที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในช่วงขณะนั้น โดยคำนี้ได้นำมาจากบทกลอนในสมัยโบราณของญี่ปุ่นโดยพุดถึงความสวยงามของธรรมชาติในญี่ปุ่น กระทรวงต่างประเทศได้ให้ความหมายว่า “ความสวยงามของการเกื้อกูลซึ่งกันและกัน” โดย ชินโซ อาเบะ ได้นำคำนี้มาเพื่อตอกย้ำถึงวัฒนธรรม และความสวยงามของธรรมชาติที่ทุกคนต้องช่วยกันดูแล และอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เป็นความสวยงามที่ต้องส่งต่อให้กับคนรุ่นต่อไป ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สอดคล้องกับข้อตกลงปารีสซึ่งมีเป้าหมายเสริมสร้างความร่วมมือของคนทั้งโลกในการปกป้องธรรมชาติ ดำรงให้โลกใบนี้ให้ยังคงสวยงาม และยั่งยืน

การทำให้เป็นท้องถิ่นนี้ก็เป็นอีกหนึ่งครั้งที่เป็นการใช้คำที่มีคุณค่า หรือมีความผูกพัน และสามารถส่งผลให้สังคมภายในสามารถรับกับบรรทัดฐานที่เกิดขึ้นจากบริบทของสังคมนานาชาติได้รวดเร็วและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น ย้อนกลับไปในการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีในช่วงปี 2007 ของนายกรัฐมนตรี ชินโซ อาเบะ ในการประชุม Invitation to “Cool Earth 50” – 3 Proposals, 3 Principles - ลักษณะของบรรทัดฐานภายนอกที่เข้ามามีผลกระทบกับนโยบายภายในก็ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน มีการอ้างถึงสถานะ หรือศักยภาพของญี่ปุ่นที่นอกจากรื่องเกี่ยวกับเทคโนโลยีแล้ว ยังมีการอ้างเกี่ยวกับการที่ญี่ปุ่นได้เคยเผชิญกับวิกฤตการณ์น้ำมันถึง

สองครั้ง ทำให้ญี่ปุ่นต้องแบกรับภาระทางด้านสิ่งแวดล้อม และมีนโยบายในการประหยัดพลังงานในระยะสั้น ๆ สิ่งเหล่านี้ได้ทำให้ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีการใช้พลังงานที่มีประสิทธิภาพ และมีความสามารถในการพัฒนาเศรษฐกิจของตนเองในขณะที่ปริมาณการใช้น้ำมันลดลง (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2007)

ญี่ปุ่นจึงเป็นประเทศที่มีความพร้อมทั้งทางด้านเทคโนโลยี กลไกทางสังคม และวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันกับธรรมชาติ รวมไปถึงความตั้งใจจริงของผู้คนในประเทศ คำพูดนี้ของนายกรัฐมนตรีนอกจากจะเป็นการมองสถานะตนเองว่าเป็นประเทศชั้นนำ ไม่ว่าจะเป็นด้านเทคโนโลยีหรือเงินทุน การที่ตัวเองในฐานะประเทศที่มีศักยภาพมีภาระหน้าที่ที่จะต้องถ่ายทอดเทคโนโลยีจากประเทศอุตสาหกรรม (ที่รวมถึงญี่ปุ่น) ให้กับประเทศกำลังพัฒนา ยังมีการทำให้เป็นท้องถิ่นโดยการอ้างอิงถึงวิถีชีวิตด้านพลังงานที่เคยเกิดขึ้นกับญี่ปุ่นที่ทำให้ญี่ปุ่นมีศักยภาพที่จำเป็นต่อการแก้ไขปัญหาสภาพภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลง การอ้างอิงเรื่องวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับการอยู่ด้วยกันกับธรรมชาติ และเรื่องลักษณะของผู้คนที่มีความตั้งใจจริง การแทนญี่ปุ่นเป็น “ประเทศที่สวยงาม” (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2007) ซึ่งเป็นหนึ่งในสถานะที่ญี่ปุ่นมองตัวเองอยู่เสมอมา สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นการนำเอาบรรทัดฐานจากภายนอกมาปรับให้เข้ากับสังคมภายใน เชื่อมโยงสิ่งเหล่านี้เข้ากับสังคมภายในจากจุดต่าง ๆ ที่จะส่งเสริมให้เกิดการยอมรับตอนนโยบายที่ได้รับผลกระทบมาจากบรรทัดฐานภายนอก

ในการประชุมรัฐสภาสามารถเห็นการนำเอาบรรทัดฐาน หรือความคาดหวังจากบรรทัดฐานภายนอกมาอภิปรายในรัฐสภา แสดงการทำให้เป็นท้องถิ่นอย่างชัดเจนในการพยายามสื่อสารกับรัฐสภาว่าด้วยการดำเนินนโยบาย ซึ่งรัฐสภาถือว่าเป็นแหล่งรวมของตัวแสดงทางการเมืองภายใน การทำให้เป็นท้องถิ่นที่มีเป้าหมายในการลดแรงต่อต้านของสังคมภายใน เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในการอภิปรายในรัฐสภาย่อยครั้ง ในการประชุมรัฐสภาครั้งที่ 159 ในปี 2004 ในสมัยของนายกรัฐมนตรี จุนอิชิโร โคอิซูมิ (ดำรงตำแหน่ง 2001-2006) นั้นเป็นตัวอย่างที่มีความสำคัญต่อการแสดงถึงบรรทัดฐานในระดับโลกที่มีอิทธิพลต่อนโยบายภายในรวมถึงการทำให้เป็นท้องถิ่นของบรรทัดฐานดังกล่าว โดย จุนอิชิโร โคอิซูมิ ได้กล่าวถึงปัญหาในสังคมนานาชาติในสมัยนั้น อย่างเช่นปัญหาการก่อการร้าย โดยญี่ปุ่นจะเข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับสังคมนานาชาติภายใต้สหประชาชาติในการจัดการกับปัญหาเหล่านี้ โดยคำแถลงแสดงถึงการที่ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมโลกด้วยการช่วยเหลือสหประชาชาติ (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2004)

ในคำแถลงยังมีการอ้างอิงถึงประวัติศาสตร์ อย่างสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่ญี่ปุ่นได้รับความช่วยเหลือจากประเทศต่าง ๆ แต่ในวันนี้ญี่ปุ่นได้กลายมาเป็นประเทศที่มีศักยภาพ และถึงคราวที่ญี่ปุ่นจะต้องมีความรับผิดชอบในการให้ความช่วยเหลือ มีการอ้างอิงถึง “ความมั่นคงของมนุษย์” ซึ่งเป็นคำที่เกิดขึ้นจากสหประชาชาติ การที่ญี่ปุ่นต้องช่วยเหลือประเทศกำลังพัฒนาให้ก้าวพ้น “ความยากจน” และนำไปสู่ “การเติบโตอย่างยั่งยืน” (Prime Minister of Japan and

His Cabinet, 2004) แสดงให้เห็นถึงบรรทัดฐานสากลจากภายนอกที่เข้ามามีอิทธิพลต่อนโยบายของญี่ปุ่น สถานะของญี่ปุ่นในฐานะประเทศชั้นนำพร้อมกับแนวทางนโยบายที่สมควรกระทำเพื่อที่จะเป็นประเทศที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมโลก กระบวนการการทำให้เป็นท้องถิ่นของบรรทัดฐานโดยการอ้างอิงประวัติศาสตร์อย่างภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่เป็นข้อมูลในลักษณะที่มีความผูกพันภายในซึ่งสามารถทำให้เกิดความรู้สึกร่วมและสามารถเข้าใจถึงนโยบายที่ได้แถลงออกมาได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

อีกประการคือการที่ จุนอิชิโร โคอิซูมิ ได้กล่าวคำว่า “ศีลธรรมทางการเมืองอันเป็นสากล” และมีการอ้างอิงปรัชญาอย่าง ม่อจื๊อ

“การทำให้สิ่งที่ถูกต้องไม่เป็นการพยายามหลีกเลี่ยงคำครหาและแสวงหาคำชื่นชม” การทำให้สิ่งที่ถูกต้องคือการทำให้สิ่งที่สมควรกระทำในฐานะมนุษย์ ต้องไม่กลัวคำครหาหรือกระทำเพื่อแสวงหาคำชื่นชม (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2004)

เป็นการนำเอาบรรทัดฐานจากภายนอกในการดำเนินนโยบายที่มีความเกี่ยวข้องกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก มาทำให้เป็นท้องถิ่นโดยการอ้างอิงนักปรัชญาชาวจีนที่ถือได้ว่ามีส่วนสำคัญต่อสังคมญี่ปุ่น การอ้างคำว่า “ศีลธรรม” ในฐานะสิ่งที่สมควรกระทำในฐานะมนุษย์ ล้วนแล้วแต่เป็นการทำให้บรรทัดฐานภายนอกในสังคมนานาชาติกลมกลืนกับแนวคิดในสังคมญี่ปุ่น กล่าวคือทำให้บรรทัดฐานเหล่านี้เป็นสิ่งที่ถูกต้องและสมควรกระทำภายใต้หลักการที่คนญี่ปุ่นมีความคุ้นชิน

ในการประชุมรัฐสภาครั้งที่ 162 ในปี 2005 ของ จุนอิชิโร โคอิซูมิ จะเห็นการดำเนินนโยบายโดยมีบรรทัดฐานภายนอกเข้ามามีส่วนร่วม โดยเป็นการพูดถึงประเทศที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติรอบ ๆ มหาสมุทรอินเดีย โดยเป็นการให้ความช่วยเหลือด้านทรัพยากรต่าง ๆ แต่ที่สำคัญคือการพยายามให้ความร่วมมือกับสหประชาชาติในการเสริมสร้างศักยภาพแห่งเดือนภัยสึนามิในประเทศที่อยู่โดยรอบมหาสมุทรอินเดียโดยอาศัยประสบการณ์และเทคโนโลยีญี่ปุ่นตามคำแนะนำของสหประชาชาติ (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2005) ซึ่งเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของปัจจัยในระดับนานาชาติที่ให้สถานะแก่ญี่ปุ่น การที่ญี่ปุ่นมองว่าตนเองเป็นประเทศที่มีประสบการณ์ และศักยภาพในการจัดการกับปัญหาได้ดีกว่าประเทศอื่น ๆ ทำให้เกิดความคาดหวังถึงรับผิดชอบส่งผลการดำเนินนโยบายภายในในคำแถลงต่อรัฐสภาในครั้งนี้นี้ยังมีคำพูดที่ต่อยอดมาจากการประชุมครั้งที่ 159 โดยกล่าวว่ามันเป็น “ความรับผิดชอบ” ที่เราจะต้องรักษาโลกที่สวยงามแห่งนี้เอาไว้ (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2005) การที่มีคำว่า “โลกที่สวยงาม” นั้นเป็นการทำให้เป็นท้องถิ่นที่น่าสนใจ การนำคำว่า “ความรับผิดชอบ” และ “ธรรมชาติที่สวยงาม” มาใช้ แสดงถึงการทำให้เป็นท้องถิ่นด้วยการใช้คำพูดที่มีความใกล้ชิด และแฝงหลักคุณธรรมที่มีอยู่แล้วในสังคมญี่ปุ่น การที่ญี่ปุ่นนั้นได้สถานะว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว และมีศักยภาพนี้เองที่ทำให้เกิด “ความรับผิดชอบ” เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ควรกระทำจากมุมมองของสถานะที่ตนเองอยู่ การแถลงถึงสถานะของญี่ปุ่นในฐานะ

ประเทศที่มีเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ 2 ของโลกภายหลังสงคราม และทำให้ต้องดำเนินนโยบายในการแก้ปัญหาในระดับนานาชาติ (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2005) สถานะและความคิดของเหล่านี้นี้ที่เราเห็นในการประชุมครั้งที่ 159 เราก็มองเห็นปรากฏในการประชุมครั้งที่ 162 นี้

ในการประชุมรัฐสภาครั้งที่ 164 ของนายกรัฐมนตรี โคอิซูมิ เราก็มองเห็นจุดยืนด้านนโยบายของญี่ปุ่นในระดับนานาชาติ โดยในส่วนของนโยบายต่างประเทศและความมั่นคงแห่งชาตินั้นโคอิซูมิ ได้เปิดประเด็นมาด้วยประโยคที่ว่า

“พวกเราต้องการที่จะดำรงอยู่ในตำแหน่งที่มีเกียรติในสังคมนานาชาติ” (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2006)

รวมไปถึงยังเน้นย้ำถึงการที่ญี่ปุ่นจะทุ่มเทให้การสร้างสันติภาพ และเสถียรภาพให้กับสังคมนานาชาติ เรายังคงเห็นการพยายามปฏิบัติตามกรอบต่าง ๆ ที่สหประชาชาติกำหนดขึ้นมา และญี่ปุ่นก็ยังคงมองว่าการกระทำเหล่านั้นเป็นสิ่งที่เหมาะสมและถูกต้อง และเป็นสิ่งที่เหมาะสมในฐานะประเทศที่มีความรับผิดชอบในสังคมนานาชาติ และสถานะนี้นั้นเป็นตำแหน่งที่มีเกียรติซึ่งสอดคล้องกับคุณธรรมภายในสังคมญี่ปุ่น

ถ้อยคำที่แถลงให้สมาชิกในรัฐสภาได้รับรู้รับทราบนั้นสามารถแสดงให้เห็นถึงแนวทางในการดำเนินนโยบาย และบริบทแบบแผนของทั้งตัวนายกรัฐมนตรี หรือแม้กระทั่งลักษณะโดยรวมของทัศนคติของผู้แทนต่าง ๆ ในประเทศ ในปี 2016 นายกรัฐมนตรี ชินโซ อาเบะ ได้รายงานการดำเนินงานในต่างประเทศให้กับผู้แทนราษฎร แถลงการณ์นี้ อาเบะ ได้เปรียบว่าความมั่นคงและสงบสุขของสังคมนานาชาติเป็นหนึ่งในผลประโยชน์แห่งชาติของญี่ปุ่น (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2016) กล่าวได้ว่าความเป็นไป หรือปัญหาของสังคมนานาชาติก็เป็นเหมือนกับปัญหาภายในของญี่ปุ่น เป็นความรู้สึกวาดตนเองเป็นหนึ่งในสมาชิกในสังคมโดยรวม เป็นการยกเอาศีลธรรมของสังคมที่เน้นการนึกถึงผลประโยชน์ส่วนรวมก่อนประโยชน์ส่วนตน คำนึงว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งในโลกใบที่ใหญ่กว่า สามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงบางอย่างที่ส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวม อาเบะ ให้คำมั่นในการจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ในสังคมนานาชาติผ่านความร่วมมือและแสดงภาวะผู้นำของญี่ปุ่น

ในสมัยของนายกรัฐมนตรี ยาซูโอะ ฟูกูเด (ดำรงตำแหน่ง 2007-2008) เรายังคงเห็นความคงเส้นคงวาของการคำนึงถึงบรรทัดฐานระดับนานาชาติต่อนโยบายของญี่ปุ่น ในครั้งที่นายกรัฐมนตรี ฟูกูเด ได้ไปพูดคุยในหัวข้อเรื่อง “ญี่ปุ่นในฐานะสังคมคาร์บอนต่ำ” ณ Japan National Press Club ในปี 2008 โดยนอกจากจะตอบย้ำถึงเรื่องสถานะของญี่ปุ่นด้านศักยภาพในการแก้ไขปัญหา และการอ้างถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกจากแล้วยังพูดถึงการเปลี่ยนสังคมไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ โดยให้ข้อสนับสนุนว่าประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีความสามารถที่จะไปถึงจุดนั้นได้โดยอ้างลักษณะ และวัฒนธรรมของญี่ปุ่นที่สืบทอดกันมาแต่อดีต

การพัฒนาธรรมเนียมเข้าไปที่การอยู่ร่วมกันกับธรรมชาติ ทำให้ญี่ปุ่นสามารถขึ้นมาเป็นผู้นำทางเศรษฐกิจภายใต้การอยู่ร่วมกันกับธรรมชาติอย่างสมดุล มีการยกคำขึ้นมาอย่าง “น่าเสียดาย” (Mottainai/もったいない) ซึ่งในที่นี้มีความหมายสื่อถึงการไม่ทิ้งในสิ่งที่ยังสามารถใช้ประโยชน์ได้ การบริโภคอย่างคุ้มค่า ไม่เหลือทิ้งขว้าง โดยมองว่าสิ่งนี้นั้นเป็นสิ่งที่มิได้อยู่แล้วในสังคมของญี่ปุ่นซึ่งส่งเสริมการก้าวเข้าสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2008)

วาทกรรมเหล่านี้ก็คือการทำให้บรรทัดฐาน หรือวาระในระดับสังคมระหว่างประเทศ เข้ากับแนวคิดท้องถิ่น กล่าวคือทำให้บรรทัดฐานของนานาชาติเข้ามาผูกพันกับวัฒนธรรมหรือความคุ้นชินดั้งเดิมในสังคมญี่ปุ่น ส่งผลให้เกิดการตอบรับต่อบรรทัดฐานภายนอกได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำแถลงในปี 2009 ของนายกรัฐมนตรี ทาโร อาโซ (ดำรงตำแหน่ง 2008-2009) ในเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ก็เป็นอีกหนึ่งประเด็นศึกษา และตัวอย่างของค่านิยมในเรื่องบรรทัดฐานจากภายนอก และการทำให้เป็นท้องถิ่นของญี่ปุ่น โดยคำแถลงเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในครั้งนี้เปิดมาด้วยการเน้นย้ำ “ความรับผิดชอบ” โดยนายกรัฐมนตรี อาโซ ได้ยกตัวอย่างคำพูดของประธานาธิบดีสาธารณรัฐคิริบาสที่มีพื้นที่ทางภูมิศาสตร์เป็นเกาะ เขากล่าวว่าประเทศคิริบาสเป็นประเทศที่มีความสวยงามแต่กลับกำลังเผชิญกับการเพิ่มสูงขึ้นของน้ำทะเลอันเกิดมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผู้นำของเขาก็ต้องการผู้นำในโลกที่สามารถมอบชีวิตและความหวังให้กับผู้คนของเขาที่เต็มไปด้วยความสิ้นหวัง อาโซ กล่าวว่าการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกเป็นความรับผิดชอบของคนในยุคปัจจุบัน และญี่ปุ่นก็ต้องมีความรับผิดชอบในเรื่องนี้ (Prime Minister of Japan and His Cabinet, 2009) การเน้นคำว่าความรับผิดชอบนอกจากจะเป็นบรรทัดฐานที่ถูกขยายขึ้นจากองค์การระหว่างประเทศอย่างสหประชาชาติแล้ว ยังเป็นคุณธรรมที่มีอยู่ในสังคมญี่ปุ่น การทำให้เป็นท้องถิ่นสอดคล้องกับการยกตัวอย่างประเทศที่กำลังเผชิญภัยภัยโดยตรงอย่างสาธารณรัฐคิริบาสที่มีความใกล้เคียงกับญี่ปุ่นในฐานะประเทศที่มีลักษณะทางภูมิประเทศเป็นเกาะ และการอธิบายในฐานะประเทศที่มีความสวยงาม (เช่นเดียวกับญี่ปุ่น) ทำให้สังคมญี่ปุ่นมีความรู้สึกใกล้ชิดและมีความรู้สึกรวมไปกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก แต่มีความแตกต่างตรงที่ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีศักยภาพสูงกว่าสาธารณรัฐคิริบาส

การยกตัวอย่างคำว่า “ความหวัง” และ “สิ้นหวัง” สามารถกระตุ้นความรู้สึกของสิ่งที่ญี่ปุ่นสมควรกระทำในฐานะประเทศที่มีศักยภาพผสานเข้ากับลักษณะแนวคิดในเรื่องความรับผิดชอบของผู้ที่มีสถานะสูงกว่าที่แฝงอยู่ในสังคมญี่ปุ่นก็ทำให้คำพูดเหล่านี้สามารถแปลงบรรทัดฐานจากภายนอกให้เหมาะสมกับสังคมภายใน และยอมรับบรรทัดฐานเหล่านี้ได้รวดเร็วมากยิ่งขึ้น คำพูดของนายกรัฐมนตรี อาโซ ยังเน้นย้ำถึงความสำคัญที่ทั้งโลกต้องช่วยกันแก้ไขปัญหา โดยญี่ปุ่นจะเป็นประเทศผู้นำ และทำสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อรับมือปัญหาการสภาพภูมิอากาศ

โลกเปลี่ยนแปลง แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกรู้สึกของญี่ปุ่นในฐานะประเทศที่เป็นหนึ่งในสมาชิกสังคมนานาชาติ และเป็นประเทศที่มีศักยภาพที่จะสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับสังคมภายใต้แนวทางที่ “สมควรกระทำ” ตัวอย่างเช่นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกถึงแม้ประเทศจะต้องรับภาระที่หนักขึ้นทางด้านเศรษฐกิจ หรือการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับประเทศกำลังพัฒนาในฐานะประเทศพัฒนาแล้วที่มีทั้งความรู้และประสบการณ์มากกว่า และถือได้ว่าเป็น “ความรับผิดชอบ” ของประเทศพัฒนาแล้วที่ต้องแบ่งเบาภาระของประเทศกำลังพัฒนาในการจัดการกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก

สรุป

จุดยืนที่มีต่อวาระในการแก้ไขปัญหาภูมิอากาศโลกเปลี่ยนแปลงของญี่ปุ่นมักจะเป็นไปในทางที่สนับสนุน และเป็นประเทศที่มีบทบาทสำคัญในการผลักดันให้มีความร่วมมือในระดับนานาชาติ อย่างไรก็ตามการดำเนินนโยบายดังกล่าวที่ปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือการหล่อหลอมของสหประชาชาติ ที่ส่งผลต่อการจัดอันดับการตัดสินใจของรัฐ การให้สถานะ เกียรติยศ และความภาคภูมิใจ ที่มาพร้อมกับภาระ ส่งผลให้ท่าทีของญี่ปุ่นมักจะมีทิศทางไปในลักษณะที่สหประชาชาติคาดหวัง

องค์การระหว่างประเทศอย่างสหประชาชาติเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมากในการเผยแพร่บรรทัดฐานและบทบาทที่เหมาะสม รวมไปถึงการวางกรอบความสำคัญของปัญหาในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อการกำหนดนโยบายในประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกของญี่ปุ่น การเผยแพร่บรรทัดฐานว่าการรับภาระในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกว่าเป็นเรื่องที่ถูกต้องเหมาะสม เป็นประเด็นที่ประเทศที่มีความรับผิดชอบในระดับสังคมนานาชาติต้องให้ความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศที่มีศักยภาพหรือประเทศพัฒนาแล้วต่าง ๆ

ถึงแม้เราจะเห็นบรรทัดฐานต่าง ๆ ในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกจากคำพูดและแถลงการณ์จากตัวละครทางการเมืองที่สำคัญของญี่ปุ่น อย่างไรก็ตามการเผยแพร่ของบรรทัดฐานเข้าสู่บริบทการเมืองหรือสังคมภายในนั้น บรรทัดฐานจากภายนอกเหล่านั้นก็มักจะเกิดกระบวนการทำให้เป็นท้องถิ่นของบรรทัดฐานภายนอก ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญที่ทำให้ความเข้าใจหรือการยอมรับบรรทัดฐานภายนอกเหล่านั้นเป็นไปได้อย่างราบรื่นและมีการยอมรับที่มาก และรวดเร็วยิ่งขึ้น ทำให้หลายต่อหลายครั้งกระบวนการนี้อาจจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่านโยบายที่ญี่ปุ่นดำเนินนั้นเกิดจากบรรทัดฐานของสังคมภายในเอง แต่ความจริงแล้วปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดในการกำหนดนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกของญี่ปุ่น ก็คือบรรทัดฐาน และการวางกรอบในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลกขององค์การระหว่างประเทศ การทำให้เป็นท้องถิ่นของบรรทัดฐานเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการรับเอาบรรทัดฐานภายนอกเข้ามาดำเนินเป็นนโยบายภายใน บทความฉบับนี้

แสดงให้เห็นว่าการนำเอาแนวคิดเรื่องการทำให้เป็นท้องถิ่นของบรรพบุรุษเข้ามาในการมองนโยบายต่าง ๆ ของญี่ปุ่นเป็นแนวคิดที่มีความสำคัญ และเหมาะสมที่จะนำมาวิเคราะห์บทบาทและนโยบายของญี่ปุ่นในแง่มุมต่าง ๆ ต่อไปในอนาคต เพื่อให้เกิดความถูกต้องและแม่นยำมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- Acharya, A. (2004). How Ideas Spread: Whose Norms Matter? Norm Localization and Institutional Change in Asian Regionalism. *International Organization*, 58(2), 239-275. <http://www.jstor.org/stable/3877858>
- Fiddick, L., Cummins, D. D., Janicki, M., Lee, S., & Erlich, N. (2013). A Cross-Cultural Study of Noblesse Oblige in Economic Decision-Making. *Human Nature*, 24(3), 318-335. <https://doi.org/10.1007/s12110-013-9169-9>
- Ippc. (2022). Summary for Policymakers. In H.-O. Pörtner, D. C. Roberts, E. S. Poloczanska, K. Mintenbeck, M. Tignor, A. Alegria, M. Craig, S. Langsdorf, S. Löschke, V. Möller, & A. Okem (Eds.), *Climate Change 2022: Impacts, Adaptation, and Vulnerability. Contribution of Working Group II to the Sixth Assessment Report of the Intergovernmental Panel on Climate Change* (pp. 3–33). Cambridge University Press. <https://doi.org/10.1017/9781009325844.001>
- Ministry of Foreign Affairs of Japan. (2016). Statement by the Prime Minister on the acceptance of the Paris Agreement. Ministry of Foreign Affairs of Japan. Retrieved 10 Apr 2023 from mofa.go.jp/ic/ch/page4e_000546.html
- Prime Minister of Japan and His Cabinet. (2004). General Policy Speech by Prime minister Junichiro Koizumi to the 159th Session of the Diet. Prime Minister of Japan and His Cabinet. Retrieved 21 Mar 2023 from japan.kantei.go.jp/koizumispeech/2004/01/19sisei_e.html
- _____. (2005). General Policy Speech by Prime Minister Junichiro Koizumi to the 162nd Session of the Diet. Prime Minister of Japan and His Cabinet. Retrieved 21 Mar 2023 from japan.kantei.go.jp/koizumispeech/2005/01/21sisei_e.html
- _____. (2006). General Policy Speech by Prime Minister Junichiro Koizumi to the 164th Session of the Diet. Prime Minister of Japan and His Cabinet. Retrieved 22 Mar 2023 from japan.kantei.go.jp/koizumispeech/2006/01/20speech_e.html
- _____. (2007). Invitation to “Cool Earth 50” - 3 Proposals, 3 Principles -. Prime Minister of Japan and His Cabinet. Retrieved 10 Apr 2023 from japan.kantei.go.jp/abespeech/2007/05/24speech_e.html
- _____. (2008). In pursuit of “Japan as a Low-carbon Society” Speech by H.E. Mr Yasuo Fukuda, Prime Minister at the Japan Press Club. Prime Minister of

- Japan and His Cabinet. Retrieved 3 Apr 2023 from _____.
- _____. (2009). Speech on the Environment by Prime Minister Taro Aso. Prime Minister of Japan and His Cabinet. Retrieved 7 Apr 2023 from japan.kantei.go.jp/asospeech/2009/06/10kaiken_e.html
- _____. (2015a). GEA International Conference 2015. Prime Minister of Japan and His Cabinet. Retrieved 23 Mar 2023 from japan.kantei.go.jp/97_abe/actions/201510/15article1.html
- _____. (2015b). Statement by the Prime Minister on the agreement reached at the 21st session of the Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change. Prime Minister of Japan and His Cabinet. Retrieved 10 Apr 2023 from japan.kantei.go.jp/97_abe/statement/201512/1215272_9934.html
- _____. (2016). Report by Prime Minister Shinzo Abe on His Recent Overseas Visits to the Plenary Session of the House of Representatives. Prime Minister of Japan and His Cabinet. Retrieved 7 Apr 2023 from japan.kantei.go.jp/97_abe/diplomatic/201601/1215568_11026.html
- _____. (2019). Meeting on a Long-Term Strategy under the Paris Agreement as Growth Strategy. Prime Minister of Japan and His Cabinet. Retrieved 7 Apr 2023 from japan.kantei.go.jp/98_abe/actions/201904/_00008.html
- Wendt, A. (1999). Social theory of international politics. Cambridge University Press. <https://chula.idm.oclc.org/login?url=https://search.ebscohost.com/login.aspx?direct=true&db=cat05085a&AN=chu.b1534457&site=eds-live>